

Sunuş

Değerli Meslektaşlarımız,

EMO İstanbul Şubesi 40. Dönem Yönetim Kurulu olarak, iki yıl süreli çalışma dönemimizi tamamlamış olduk.

Geride bıraktığımız dönemde birlikte hayata geçirdiğimiz etkinlikler, ayrıntılarıyla, elinizdeki bu Çalışma Raporunun içinde yer alıyor. Hem Yapı Denetçisi üyelerimizin hem de SMM üyelerimizin çalışma koşullarında iyileştirmeler sağlamaya yönelik pek çok girişimde bulunduk. 40. Dönemde ayrıca, ücretli çalışan mühendislerimizin haklarını savunduk, iş koşullarındaki standartları yükseltme konusunda çaba harcadık. Mühendis Asgari Ücretini insanca bir yaşam seviyesine yükseltmek amacıyla SGK ile TMMOB arasında imzalanan ve 6 yıldır yürürlükte olan protokolün, 9 Haziran 2017 tarihinde SGK'ca tek taraflı iptali karşısında da biz yine TMMOB'nin belirlediği Mühendis Asgari Ücretinin iş hayatında uygulanması konusunda ısrarlı tutumumuzu ve denetim hakkımızı sürdürdük.

2015'de ilkini düzenlediğimiz, üç gün süreli Elektrik Elektronik

Mühendisliği Kongresinin ikincisi EEMKON 2017, Kasım ayında yoğun bir izleyici ve konuk katılımıyla gerçekleşti. EEMKON 2017; ülkemizde ve dünyada hızla gelişen elektrik, elektronik ve biyomedikal mühendisliği alanlarındaki yeniliklerin paylaşıldığı, irdelendiği, geleceğe ilişkin politikaların tartışıldığı ve meslek alanımızdaki diğer kurum ve kuruluşlarla üniversitelerin de desteklediği bir mühendislik forumu halinde yaşandı.

Mesleğimizin geleceğini belirleyecek öğrenci arkadaşlarımıza yönelik çalışmalarımız, 40. Dönemde de özellikle üzerinde titizlendiğimiz çalışmalar oldu. Mesleğe atıldıklarında karşılaşacakları sorunlarla yüzleşmeleri için verdiğimiz Mühendisliğe Hazırlık Seminerlerinin yanı sıra öğrenci arkadaşlarımızın EMO-Genç yapılanması altında Oda çalışmalarına da aktif bir şekilde katılmalarını teşvik ettik; EEMKON 2017 bu anlamda önemli bir platform olarak değerlendirildi.

Ülkemize, mesleğimize ve geleceğimize ilişkin yaptığımız bütün çalışmalar esas olarak; bizleri Yönetim Kurulu görevinde yalnız bırakmayan,

Odamızın karşı karşıya kaldığı bütün saldırı ve baskılarda bir an bile desteklerini bizden esirgemeyen siz üyelerimizin eseridir. Bunun için herkese sevgi ve saygılarımızı sunmayı bir borç biliyoruz.

Değerli Üyelerimiz

39. Dönem Çalışma Raporumuzda altını çizdiğimiz şu satırları hatırlayalım: “Ülkemizin içinde bulunduğu durum her defasında bizi bir öncekinden daha ağır koşullar altında çalışmaya mecbur bırakıyor.” Aradan geçen iki yıllık süre ne yazık ki bu değerlendirmemizden bizi vazgeçirecek koşulların oluşmasını sağlayamadı. Tam tersine AKP iktidarının, kendisinden olmayan, kendisine biat etmeyen toplumun tüm kesimlerini tahakküm altına almaya yönelik politikaları giderek artmaya başladı. Bir taraftan meslek alanımızı daraltmaya ve aynı zamanda TMMOB ve bağlı odaları olan bizleri vesayeti altına almaya yönelik hukuku zorlayan girişimlerine karşı meslek örgütümüzü korumak için mücadele ederken, diğer taraftan en masum itirazlara bile tahammül edemeyen, her türlü insan hakkı talebini şiddetle bastıran, işçileri sendikasızlaştırarak taşeronluğa mahkum eden, üniversiteleri yozlaştırarak çoğunun rektörlerini kapıkulu haline getiren, aydın ve akademisyenleri aşağılamaya cüret eden, muhalif gazetecilere göz açtırmayan, kendisinden yana olmayan herkese karşı açık bir baskı politikası güden tek adam ve tek parti zulmüne karşı barış ve demokrasi mücadelesini sürdürmekle karşı karşıya kaldık.

AKP iktidar, önce ‘Ne istediniz de vermedik?’ dediği Fethullah cemaatiyle; polis teşkilatını, yargıyı ve

dolayısıyla hukuku, silahlı kuvvetleri, içerden ele geçirerek, Cemaatin kumpas davaları tezgâhlayarak ya etkisiz hale getirmesine ya da tamamen kendine bağımlı kılmasına göz yumdu. Bu süreçte sorunsuz olarak devam eden bu işbirliği, bir noktadan sonra hegemonya kavgası haline dönüştü. Devlet kurumlarında örgütlenerek zamanla kendini iktidara taşımak isteyen Fethullah cemaati önce 17-25 Aralık operasyonu ile; bundan sonuç alamayınca da 15 Temmuz darbe girişiminde AKP ile hesabı kesmek istedi. Gerek hazırlık süreci gerekse de uygulanma aşaması pek çok karanlık noktayı içeren ve başarısızlıkla sonuçlanan darbe girişiminin bastırılmasından sonra AKP, eline geçen bu “Allahın lütfu”yla ülkede şimdiye dek görülmemiş bir şekilde baskı uygulamaya başladı.

İktidar, başta kendi muhalifleri olmak üzere giderek toplumun büyük bir kısmını susturmak için harekete geçti. Bunun için kullandığı en etkili silah, meclisi ve nispi demokratik denetimi dahi tamamen saf dışı bırakan olağanüstü hallerin KHK’ları oldu. İktidar KHK’larıyla binlerce akademisyen, öğretmen ve kamu görevlisini işinden edip açlığa mahkum ettiği yetmezmiş gibi binlercesini kendinden menkul gerekçelerle gözaltına aldı, aylarca ve yıllarca tutuklu bıraktı. İktidarın kılıcından gazeteciler de payını aldı, çoğu tamamen karşı oldukları örgütlenmelere yardım ve yataklık ve propaganda suçlamalarıyla karşı karşıya bırakılarak hapisanelere dolduruldu.

Yolsuzlukların, doğanın-tarihsel mirasın-kentlerin, rant alanlarına dönüşümünün ve yandaş şirket kayırmalarının cenneti haline

getirilen bu güzel ülke, muhalif insanlar için adeta cehenneme dönüştürüldü. İktidardan her gün yayılan öfke ve nefret dalgalarıyla toplum ortasından ikiye bölünüp, birbirine karşı kıskırtılmaya başlandı, iktidar yanlısı paramiliter çetelerin oluşumuna yeşil ışık yakıldı. Bunları cesaretlendiren asıl kalkışma ise; laik eğitimden sapılarak ve ilköğretim yıllarından başlayarak geleceğimizi yaratacak çocuklarımızın beyinlerini ortaçağ hurafeleriyle ve cihat ülkeleriyle donatma hamleleri oldu.

Emperyalizmin Savaş Politikaları Özgürlüğümüzü Tehdit ediyor

Emperyalizmin yıllardır süren Ortadoğu'yu böl ve yönet politikaları artık savaş düzeyinde sürdürülmeye başladı. AKP iktidarları da başından beri uyguladıkları eklektik ve çelişkili dış politikalarıyla ama Neo-Osmanlı heveskârlığıyla da kendi komşularının topraklarında ABD, Rusya, İran'ın her adımda şapkalarından yeni yeni tavşanlar çıkardıkları hamlelerle yürüttükleri bu savaşın içine -yedeğine aldığı MHP ile kendi milliyetçiliğini tahkim ederek- giriverdi.

Meslekleri, hangi koşulda olursa olsun her şeyden önce insanı yaşatmak ve onun sağlığını korumak gibi evrensel anlamda bir kutsallık taşıyan hekimlerin; kamu kurumu niteliğinde Anayasa uyarınca 6023 sayılı Yasayla kurulmuş meslek birliği olan Türk Tabipler Birliğinin "Savaşa hayır, barış hemen şimdi" çağrılı bildirisi üzerine yönetim kurulu üyelerinin haklarında soruşturma başlatılarak gözaltına alınmaları, AKP-MHP iktidarının, yakın zamanda topluma yaşatılan gözdağı verme, sindirme ve susturma politikalarının en çarpıcı

ve ibret verici bir örneği oldu. Her ne kadar bir hafta sonra "adli kontrol" koşuluyla TTB yöneticileri serbest bırakılmış olsa da TTB Merkez Konseyi Başkanı Prof. Dr. Raşit Tükel ve Merkez Konsey üyesi Prof. Dr. Taner Gören, İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesindeki görevlerinden üniversite rektörlüğü tarafından uzaklaştırılmış; yine TTB Merkez Konsey üyesi Dr. Şeyhmus Gökalp'in Diyarbakır Merkez Bankasındaki sözleşmeli işyeri hekimi görevine son verilmiş, iş yaşamları yargısız infaza uğratılmıştır. Kısa bir süre sonra rektörlük yazısıyla hocalarımız görevlerine iade edilmişlerse de artık ülkemizde hangi kademede olursa olsun insanların iş güvenlikleri sürekli tehdit altında tutulmaya başlanmıştır.

Bu olayın hemen ertesinde konuşan AKP Genel Başkanı, sözlü talimatıyla Türk Tabipler Birliğinin adından "Türk" ve Türkiye Barolar Birliğinin adından da "Türkiye" kelimesinin çıkarılmasını buyurarak, "Bunlar Türk kavramı ve Türkiye'ye layık değiller" dedi.

Son yıllardaki nefret jargonuyla toplumu sürekli bölerek birbirine karşı kıskırtmaya devam eden MHP tahkimli AKP iktidarı, böylece bir taraftan milliyetçi ve ırkçı bir tuzağın yaylarını meslek odaları üzerinden bir kez daha gererken; diğer taraftan ülke varlıklarını sermayeye peşkeş çekme dalındaki özelleştirme şampiyonluğuna karşın, özerk kurumlara saldırmakta, üniversiteleri teslim aldığı gibi bu kez de kamusal gücünü Anayasadan alan ve kamu adına hem özel sektör hem de devlet tasarruf ve uygulamalarını denetleme hakkını kullanan meslek odaları birliklerinin adındaki "Türk"

ve “Türkiye” adlarını kaldırmaya çalışarak onları kendi yandaşları aracılığıyla içerden devletleştirmeyi amaçlamaktadır.

Değerli Üyelerimiz

İktidarın OHAL'i; devletin baskıcı özelliklerini ön plana çıkarırken, sosyal olma özelliğini giderek ortadan kaldırıyor. Oysa sosyal devletin en önemli özelliklerinden biri, emeğiyle geçinenlere sağlanan iş güvencesidir. Nüfusunun dörtte üçünün ücretli çalışan olduğu bu ülkede, iş güvencesi OHAL uygulamalarıyla ortadan kaldırıldı. Darbe girişimi ile ilgili açık ve net olarak kurulmadan, hiçbir somut kanıtı dayandırılmadan, adil yargılama süreçleri işletilmeden 130 binin üzerinde kamu emekçisi işinden ve geleceğinden yoksun bırakıldı. Bu yolla haksızlığa uğratılan çok sayıda emekçi kendi canına kıydı. Sözüm ona Anayasal güvence altında bulunan çalışma ve yaşam hakkı, devlet eliyle gasp edildiği gibi, devlet iş güvencesine karşı en büyük tehdit haline getirildi.

AKP Genel Başkanı, 18 Mayıs 2017 ve 3 Haziran 2017 tarihlerinde TUSİAD- MÜSİAD'da yaptığı konuşmalarda; “OHAL iş adamlarının neyini engelledi? OHAL önünüzü açıyor. Öyle ikide bir grev bilmem ne yok...” diye sınıfsal tavrını açık ediyor ve 12 Temmuz 2017 tarihinde yabancı yatırımcılarla yaptığı toplantıda asıl baklayı ağzından şu sözlerle çıkarıyordu: “Biz, OHAL'i iş dünyasının daha rahat çalışması için getirdik. İş dünyasında herhangi bir sıkıntınız, aksamanız var mı? Şimdi grev tehdidi olan yere OHAL'den istifade, izin vermiyoruz.”

Diğer taraftan, birçok kamu

kuruluşunun Varlık Fonu'na devredilmesi de OHAL KHK'ları ile ansızın uygulamaya konuldu, böylece uluslararası sermaye kuruluşlarına ipotek karşılığı borçlanma yolu da açılmış oldu.

Evet; OHAL'i, önüne çıkan bütün engelleri temizlemek için kullanan AKP iktidarı, emekçilerin biraz olsun nefes alabilmelerini sağlamak için ücretlerinde artış sağlamaya yönelik elindeki tek silah olan grevleri 2017 yılında 5 kez erteleyerek, yaklaşık 25 bin işçinin hakkını sermayeye peşkeş olsun diye gasp etti.

Yine OHAL koşulları üzerinden emek ve meslek örgütlerinden binlerce çalışan, sanki şimdiye dek darbelerle, cemaat ve tarikatlarla mücadele eden onlar değilmiş gibi, 15 Temmuz darbe girişimiyle ilişkilendirilerek işlerinden atıldı. Bunlar, sayıları 2.000'i bulan DİSK üyesi işçiydi; KESK üyesi 4.099 kamu emekçisiydi; 3.315'i hekimdi; TMMOB üyesi 3.000'in üzerinde mühendis, mimar ve şehir plancısıydı. AKP devletinin bu haksız ve acımasız uygulamalarına karşı direnme eğilimlerini kırmaya yönelik olmak üzere, işe iade talebiyle açlık grevine başlayan akademisyen Nuriye Gülmen ve öğretmen Semih Özakça, haklarının verilmesi bir yana tutuklanarak aylarca cezaevinde tutuldular.

AKP İktidarı kime hizmet ediyor?

Bütün çalışma yaşamını, tamamen antidemokratik yollarla, meclisi işlevsiz kılıp halkın iradesini yok sayarak düzenlenmeye kalkışan AKP iktidarı üstüne üstlük, KHK ile İşsizlik Sigortası Fonundan, işçilerin parasından sermayeye kaynak aktarılmasına çanak tutmaktadır.

İşçiler, emekçiler her geçen gün daha da yoksullaşırken, işsiz kalırken, çaresizliklerini kendilerini yakmaya kalkışarak ifade etmeye çalışırken; Şirketlerin kazançları katlanarak artmaktadır.

OHAL'li günlerde sermaye kârına kâr katarken, işçiler açlık sınırının altındaki ücretleriyle yaşamaya çalışıp, iş cinayetlerinde can veriyorlar. 2016 yılında 1.970 kişi çalışırken yaşamını yitirdi; 1.682 işçi ve memur, 288 çiftçi ve esnaf... İçlerinde en güvencesiz olanlardan 56 çocuk, 110 kadın ve 96 göçmen işçi var. Ölüm en çok, sendikalaşmanın en düşük dolayısıyla güvencesizliğin hakim olduğu işkollarında görüldü; inşaat işkolunda 442, tarım işkolunda 389, taşımacılık işkolunda 265, ticaret-büro işkolunda 124, belediyelerde 109, metal işkolunda 96 ve maden işkolunda 73 işçi, iş cinayetlerine kurban verildi. Şirvan'da maden işçilerini, Alaşehir'de üzüm işçilerini, Bor'da tekstil işçilerini ve Elazığ'da sera işçilerini toplu iş katliamlarında kaybettik.

2017 yılında da iş cinayetleri sonucu çeşitli işkollarından 2.006 işçi yaşamını yitirdi.

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi (İSİG)'e göre 2017 yılında kayda geçebilen iş cinayetlerinde; 116'sı kadın, 1.890'ı erkek, 18'i 15 yaş altında olmak üzere 60'ı çocuk, çoğunluğu Suriyeli olmak üzere 88'i göçmen olmak üzere 2.006 işçi yaşamını yitirdi. İşçilerin; 453'ü inşaat, 385'i tarım, 272'si taşımacılık, 154'ü ticaret-büro, 116'sı metal, 93'ü madencilik, 89'u belediye ve 65'i enerji işkolunda çalışıyordu. Ölüm nedenlerinin 446'sı trafik-servis kazası, 347'si ezilme-göçük, 317'si

yüksekten düşme, 183'ü kalp krizi-beyin kanaması, 164'ü şiddet ve 135'i elektrik çarpmasıydı.

Yurttaşın cebini elektrik çarptı

Neoliberalizm, sözcük olarak 1938'de Paris'te yapılan bir toplantıda icat edildikten sonra, 1970'lerde kapitalizmin sorunlarına deva olmak üzere sistemleştirilmeye başladı ve esas olarak da 1980'lerin başında yeni bir küresel ekonomi politik olarak Margaret Thatcher ve Ronald Reagan tarafından piyasaya sürüldü. Neoliberalizmin başlıca ilkeleri şunlardı: Zenginler için vergilerin büyük oranda azaltılması, sendikaların ezilmesi, devlet kısıtlamalarının kaldırılması, özelleştirme, dış kaynak kullanımı ve kamu hizmetlerinde rekabet.

Neoliberal politikalar; IMF, Dünya Bankası, Maastricht Anlaşması ve Dünya Ticaret Örgütü aracılığıyla, genellikle demokratik rıza da aranmaksızın dünyanın büyük çoğunluğuna dayatıldı. Enerji, su, ulaşım, sağlık, eğitim ve yol gibi kamu hizmetlerinin özelleştirilmesi ve piyasalaştırılması şirketlere; en yaşamsal varlıkların önüne hemen bir gişe koyup, ister yurttaşların isterse de devletin kullanımı için olsun, para kesmeleri olanağını sağladı.

Özellikle enerji, küresel kapitalizmin, hükümetleri değiştiren, uluslararası ilişkilere yön veren, savaşlara ve büyük insani yıkımlara yol açan en önemli yatırım ve faaliyet alanlarından biri oldu. Uluslararası sermaye, "Sürdürülebilir Kalkınma" sloganıyla, dünya genelinde enerji üretim ve tüketimini belirlemekte ve kendi çıkarları doğrultusunda kaynak paylaşımına şekil vermeye başladı. Türkiye'de de 1980'li yıllarda

başlayan neoliberal dönüşümle temelleri atılan ve 2002'den sonra yani AKP iktidarıyla birlikte etkin şekilde uygulanan özelleştirme, serbestleştirme politikalarıyla enerji arzı, kamu hizmeti niteliğinden uzaklaştırılarak enerji, tam bir ticari meta haline getirildi.

Bu politikalar dışa bağımlılığı artırdı, kamusal denetimi ortadan kaldırdı, kaynakların plansız ve denetimsiz bir biçimde kullanımına ve çevre tahribatına yol açtı. AKP iktidarı boyunca, birinci enerji arzında ithal kaynakların payı -yani "yerli ve milli" olmayan kaynakların payı- her geçen yıl daha da artarak, 2002-2016 döneminde yüzde 68'lerden yüzde 76'lara kadar tırmandı.

Plansızlığa bağlı olarak enerji yatırımları öyle bir noktaya geldi ki bugün mevcut elektrik kurulu gücü, Türkiye Elektrik İletim Anonim Şirketi (TEİAŞ)'ın 10 yıllık talep tahmin raporunda belirlenen 2026 yılı ihtiyacının bile üzerine çıktı. Elbette bu plansızlık ülke kaynaklarının israfına yol açınca, bunun faturası da halka çıkarıldı.

2016 ve 2017 yıllarında da sektörde özelleştirmelere hız kesmeden devam edildi

Almus ve Köklüce hidroelektrik santralleri ile bu santraller tarafından kullanılan taşınmazların, Gül Enerji Elektrik Üretim Sanayi ve Ticaret A.Ş. ye 750.500.000- TL bedelle 49 yıl için işletme hakkının verilmesine ilişkin İşletme Hakkı Devir Sözleşmesi 8 Ağustos 2017 tarihinde imzalandı. Şanlıurfa Hidroelektrik Santrali özelleştirmesinde en yüksek teklifi 247,5 milyon TL ile Rönesans Enerji

verdi. İşlem 2017 başında ÖYK tarafından onaylandı.

Tabii özelleştirilen hidroelektrik santrallerin hepsinde işler yolunda gitmiyor ancak bunun için de önerilen çözüm bir bakıma özelleştirmenin de özelleştirilmesi gibi bir şey. İsviçre kökenli denetim şirketi KPMG Türkiye'nin raporundaki bilgi notu şöyle: "Son yıllarda özelleştirilen hidroelektrik santraller ve yerli küçük yatırımcıların kurduğu hidroelektrik santrallerin ideal standartlarda yönetilmemesi ve sıradaki yeni özelleştirmeler, bu varlıkları daha etkin ve verimli işletebilecek Türk ve uluslararası kurumsal firmaların ilgisini çekiyor."

Diğer taraftan; Eskişehir, Afyonkarahisar, Bilecik, Eskişehir, Kütahya ve Uşak illerinde, 1,5 milyon aboneye elektrik dağıtan Osmangazi EDAŞ (OEDAŞ), 2016 yılı sonunda Zorlu Enerji'ye satıldı. OEDAŞ'ın hisselerinin tamamını 2010 yılında Özelleştirme İdaresinden devralan Yıldızlar SSS Holding, şirketi TETAŞ dahil birçok kuruma borçlu hale getirmiş; devlet hisseler yerine OEDAŞ'ın yönetimine el koymuştu.

Yine KPMG'nin raporuna göre; Çayırhan dışında yeni yerli kömür sahaları da kömür santrali kullanımına açılacak. Sabit fiyatlı alım garantisi getirecek bu enerji santrali projelerinin özellikle Asya kökenli finans kaynaklarının dikkatini çektiği biliniyor.

Bu arada hemen, bir kamu kuruluşu olan Türkiye Elektrik Ticaret ve Taahhüt Anonim Şirketi (TETAŞ)'ın kayıp ve kaçak tüketimleri karşılamak için satış fiyatlarına, 2018 yılbaşından itibaren yüzde 19.26'lık

zam yaptığını hatırlatalım. TETAŞ, yerli kömür kullanımı karşılığında santrallara; piyasa fiyatlarının üzerinde alım garantisi verdiği için 2016 ve 2017 yıllarında 530 milyon lira fazladan para aktardı. Bu uygulamanın devamı olarak; 2017 sonunda alınan 2025 yılına kadar alım garantisinin sürdürülmesine yönelik karar kapsamında da 2018 yılında 20.8 milyar kilovat saatlik alım için de 4.2 milyar lira ödeme yükümlülüğü oluştu. Enerjide belli sermaye gruplarını desteklemeye dönüşen alım garantili elektrik üretiminin TETAŞ üzerinde oluşturduğu yük, kayıp ve kaçak ile genel aydınlatma bedeli olarak yine yurttaşın omuzlarına yüklenecek.

Türk Telekom Özelleştirme Fiyaskosu

Türkiye özelleştirme tarihinin şahikası diye lanse edilen Türk Telekom düştüğü çıkmazdan bir türlü çıkarılamıyor. Bu dev şirketin kimin elinde kalacağı hâlâ belli değil; 2005 yılında yüzde 55 hissesini 21 yıllığına 6.5 milyar dolara devralan Lübnanlı Hariri ailesine ait OTAŞ'ın bu parayı yine Türk Telekom'un hisselerini rehin ederek verdiği krediyle ödediği biliniyor. Şirket bu kredi borcunu aradan geçen 12 yıllık sürede kapatmadı. Bu yüzden Türk Telekom hisseleri rehinli ve Türk bankaları da bu borç yükünün altında kaldı. Oger'in bu borcu ödeyecek teminat ya da malvarlığı yoksa bu yük dönüp dolaşıp yine kamunun omuzuna binecek.

Nükleer inadı devam ediyor

KPGM'nin raporundan, iktidarın, bütün uyarılara karşın nükleer santralleri Türkiye'nin başına

bela etme inadının devam ettiği anlaşılıyor. Toplam yatırım tutarı 42 milyar doları bulan üç nükleer enerji projesi için 2017'nin kritik bir yıl olacağının vurgulandığı rapora göre; Rusya ile normalleşen siyasi ilişkilerle birlikte Akkuyu nükleer santralının inşaatına 2018 yılı sonuna kadar başlanması öngörülüyor. İlk ünitesinin 2023'te diğer ünitelerin de birer yıl arayla 2026 sonuna kadar işletmeye alınması planlanıyor. Akkuyu Nükleer Santralının devreye girmesiyle toplam elektrik enerjisi ihtiyacının yüzde 9'unu karşılayacağı öne sürülüyor.

Ayrıca, Mayıs 2013'te Japonya ile imzalanan anlaşmaya göre Sinop'ta kurulacak dört üniteli nükleer santralin inşasına 2019 yılı sonuna kadar başlanması bekleniyor.

Üçüncü nükleer santral projesinin geliştirilmesi için 2014 sonunda EÜAŞ ile Westinghouse EC ve SNPTC şirketleri arasında imzalanan mutabakata göre de Kırklareli (İğneada) başta olmak üzere farklı bölgelerde yer tespit çalışmaları sürüyor.

Başındanberi Nükleer Karşıtı Platform (NKP)'nin bileşenlerinden olan EMO, ülkemizin çıkarlarına ve gerçeklerine tamamen zıt olan nükleer santrallara karşı halkımızı aydınlatarak bu konuda ülke çıkarlarını halk yararına koruma görevini yerine getiriyor. Toplumsal yararı görülmeyen ancak gerek atıklarıyla gerekse bir kaza durumunda büyük yıkımlara neden olacak nükleer santrallerin yapılmasından vazgeçilmesini savunan EMO, bu santrallerin yapılmaması için halkı bilgilendirme ve uyarma görevini önümüzdeki süreçte de yapmaya devam edecek.

Kamuoyunun gözünden sürekli kaçırılmaya çalışılan bir konu da şudur; gelişmiş batı ülkelerinin nükleer santrallara karşı ilgisi giderek azalırken, bizim gibi gelişmekte olan ülkelerde nükleer santral yapma eğilimleri artmaktadır. Gelişmiş ülkeler elektrik ihtiyaçlarını daha çok yenilenebilir kaynaklardan elde etmeye yönelirken, gelişmekte olan ülkeler ve özellikle; Çin, Rusya ile Hindistan gibi ülkeler, nükleer santral yapma konusunda daha istekli davranıyorlar. Kendi ülkelerinde nükleer santrallardan elektrik elde edilmesini görece olarak kısıtlayan Fransa ve Japonya gibi ülkelerin başka ülkelerde nükleer santral yapmak için birbirleri ile yarışmaları da ayrı bir ironi olarak, neoliberal kapitalist uygulamaların somut bir örneğini oluşturuyor.

Hali hazırda kurulu güç dengesi yeterli olmakla birlikte, hızla artan enerji ihtiyaçlarını karşılamak için dünya tarafından terk edilen 'çöp teknoloji' olarak tabir edilen nükleer santraller yerine bir an önce yerli yenilenebilir ulusal kaynaklarımızı ön plana çıkaran enerji politikaları izlenmelidir. Amaç enerji sorununu çözmek ise ülkemizin yerli enerji kaynakları kendine yeterli zenginlikte olup, doğada sürekli bulunan çevre dostu yenilenebilir enerji kaynakları tercih edilmelidir.

TMMOB hedefte

AKP iktidarı doğayı, çevreyi ve kentleri, sermayenin yeni birikim alanları olarak görüyor. Türkiye'nin yıldızı olarak gösterilen inşaat ve enerji sektörünün önünün açılabilmesi için kentsel dönüşüm ve doğanın yağması hızla devam ediyor.

Sağlıklı ve planlı yerleşim alanları ve yerinde dönüşüm yerine, emekçileri şehir merkezlerinden sürme amacıyla uygulanan kentsel dönüşüm politikaları birçok emekçinin yaşamını alt üst ediyor. Şehirlerin demografik yapısını bozuyor, kültürel ve tarihsel değerlerimizi alaşağı ediyor. Buldukları her akarsuyun üzerine bir HES kurarak; suyun kullanımını ticarileştiriyor, doğaya ve çevreye büyük zarar veriyor.

İstanbul'da 3'üncü Havalimanı, 3'üncü Boğaz Köprüsü ve Kuzey Marmara Otoyolu gibi 'dev' projelerle İstanbul ve çevresi geri dönüşü zor bir tahribata uğratıldı. Şimdi de hem canlı yaşam alanlarını hedef alan, Marmara denizinin ekolojisini dinamitleyecek fantastik Kanal İstanbul gündemde. Diğer taraftan Ege kıyılarından Hasankeyf'e, Diyarbakır Hevsel Bahçeleri'nden Mersin Akkuyu'ya, AKP tüm kirli politikalarını sürdürmeye devam ediyor. "Parayı veren düdüğü çalar" anlayışıyla doğa, sermayeye altın tepside sunuluyor. Türkiye'nin ve dünyanın en zengin bitki örtüsüne sahip noktalarından Artvin Cerattepe'yi madenle Karadeniz'deki diğer yerleri de Yeşil Yol'la tehdit etmekten çekinmiyor.

Çünkü herşeyi para olan AKP politikalarının esası rant. Köylerimiz, meralarımız, tarım alanlarımız sermayeye peşkeş çekiliyor, kentte rahat bırakılmayan vatandaşa köyünde dahi huzur verilmiyor. İşte tam da bu noktada Anayasa ile kamu kurumu niteliği verilen bir kuruluş olan TMMOB karşılarına çıkıyor. AKP iktidarının yapmak istediklerine bilimsel verilerle itiraz ederek, davalar açarak, karşı çıkan TMMOB, 2008 yılından bu yana iktidarın

hedefinde. Çıkarılmak istenen yasalar, aslında TMMOB'den çok bu dönüşüm sürecini hedef alıyor.

Değerli Meslektaşlarımız

EMO'nun en belirgin işlevlerinden biri de kamu adına ve yararına denetimde bulunmasıdır. EMO, bu yolla mesleki uzmanlık alanına giren konularda; bir taraftan devlet ve özel sektör uygulamalarında eksik, hatalı ve haksız tasarruflara yasal yollardan ve basın açıklamalarıyla uyarılarda bulunurken, diğer taraftan elektrik enerjisinin sağlıklı ve verimli kullanılması için yaptığı yayınlarla kamuoyunu bilgilendirme ve aydınlatmada etkin bir rol üstlenmektedir.

EMO aynı zamanda kendi uzmanlık alanını ilgilendiren konularda meydana gelen kazalara ilişkin sık sık kendisine başvuran medyaya da uzman görüşleriyle katkı sunmakta; yetkililerin eksik, hatalı ve sorumsuzca açıklamalarını kamuoyu nezdinde düzeltmektedir.

Sevgili üyelerimiz

Elektrik Mühendisleri Odası 60 bini aşkın üyesiyle bu ülkedeki elektrik, elektronik, elektronik haberleşme, biyomedikal, kontrol, otomasyon alanlarında çalışan mühendislerin meslek odası ve dayanışma ağıdır.

Elektrik Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi Yönetim Kurulu olarak; topluma, doğaya ve gelecek kuşaklara karşı sorumluluklarımızın

bilincindeyiz. Ülkemizin şu anda içinde bulunduğu durumun bu sorumluluğu daha da ağırlaştırdığının farkındayız.

Bu sorumluluğu; ancak mesleki alanda sürekli yetkinleşmek kadar, mesleği toplumun güvenliğini, sağlığını ve refahını en başa koyan bir anlayışla uygulamak ve mesleki etkinlikleri barış, adalet, insan hak ve onuruna saygı, ayırım gözetmemek, dürüstlük, doğruluk, hakkaniyet, eşitlik, özgürlük gibi vazgeçilmez değerlere ve erdemlere sıkı sıkıya bağlı kalarak yürütmekle yerine getirilebiliriz.

İçinde yaşadığımız günler, şimdi her zamankinden daha çok meslek onuruna sahip çıkmamanın, insanlık onuruna sahip çıkmaktan geçtiğini gösteriyor ve bunu bir görev olarak önümüze koyuyor. Hayatın her alanında yoksulluğa, her türlü ayrımcılığa, şovenizme, zulme, savaşa karşı, halkların kardeşçe bir arada yaşayacağı demokratik ve laik cumhuriyetle yönetilen bir ülke yaratmak için sesimizi daha fazla çıkarmak ve özgürlük mücadelesini yükseltmek için siz değerli üyelerimizle 41. Genel Kurulumuzdan yeni bir enerjiyle daha güçlü çıkmak dileğiyle hepinizi sevgiyle kucaklıyoruz.

Saygılarımızla.

TMMOB
Elektrik Mühendisleri Odası
İstanbul Şubesi
40. Dönem Yönetim Kurulu